

fører i Danmark, som førte et Skib af over 32 Tons Drægtighed, at afslutte en Forhyringskontrakt. Dette Lovforslag blev behandlet her i Thinget; Udvalget indstillede det i det Væsentlige til Vedtagelse, kun med nogle enkelte Forandringer, og den 9de December samme Aar, altsaa i den korte Tid af mindre end to Maaned, var det færdigt her fra Landsthinget. Herfra gik det over til det andet Thing, og efterat det nu har været der i 3 1/2 Maaned, saa vi Lovforslaget tilbage aldeles omformet, med ganske andre Bestemmelser end dem, der fandtes i det oprindelige Lovforslag, eller dem, som Landsthinget havde indsat. Jeg skal villig indrømme den ærede 2den Landsthingsmand for 10de Kredts (Selsén), at der i Virkeligheden ved de Forandringer, som ere foretagne, er stet Simplifikationer i mange Ting; men naar han fremfører, at saaledes som Lovforslaget er, er det billigere end med de Forslag, som ere fremsatte af Udvalget, da er det ikke saa. Et af de vigtigste Forslag, som ere stillede af Udvalget, er jo Forslaget Nr. 3 til § 5. Denne § 5 bestemmer, i sin anden Pasus, at efter Hjemkomsten fra de der omhandlede Reiser bliver Afregningen at foretage af Mønstringsbestyreren, uden at der derfor skal erlægges Betaling. Er det nu billigt at paalægge Mønstringsbestyreren at foretage saadanne Afregninger uden nogenstahelt Betaling? Saaledes som Paragrafen derimod vil blive ændret efter Udvalgets Forslag, vil den jo gaa ud paa, at kun naar der er Uoverensstemmelse mellem Mandskabet og Skibsføreren — og jeg tror, at dette meget sjældent vil indtræffe. — kun da skal Mønstringsbestyreren foretage denne Afregning, og i saa Fald finder jeg det ogsaa rigtigt, at der er et Sted, hvor Søfolkene vises hen, og hvor deres Stridigheder kunne afgøres, uden at der dog paahviler nogen Tvang i saa Henseende. Jeg for mit Vedkommende erkjender — og jeg tror, at en Del maaffe de fleste af Thingets Medlemmer, maa sige det Samme — at jeg ikke er sagkyndig i det foreliggende Spørgsmaal; men Udvalget, som Landsthinget har nedsat, besidder flere Medlemmer, som maa siges at være sagkyndige, som kjende, og som

noie have undersøgt de derhen hørende Forhold. Disse have nu anbefalet de Forandringer i Lovforslaget, der findes opførte som Udvalgets Ændringsforslag, tilligemed de Ændringsforslag, som ere stillede af den høitærede Indenrigsminister, og jeg skal derfor tiliaade det høie Thing at følge Udvalget.

Formanden: Den 2den Landsthingsmand for 10de Kredts har Ordet for en kort Bemærkning.

Selsén: Det glæder mig, at høre, af det ærede Medlems Udtalelse, at vi ere fuldstændig enige. Jeg har nemlig udtalt netop det Samme, at Loven er billigere i Gevinst for Søfolkene; men jeg har indrømmet, hvad det ærede Medlem paastaar, at den ikke er saa billig eller fordelagtig ligeoverfor Mønstringsbestyreren, som den vilde være, naar Ændringsforslagene vedtoges.

Sonne: Det er navnlig for at støtte Ændringsforslaget under Nr. 3, at jeg har tilladt mig at begjære Ordet. Hvis det nemlig ikke maatte blive vedtaget, vil jeg ikke se mig istand til at give Lovforslaget min Stemme. Jeg mener og paastaar, at der ved Lovforslaget, saaledes som dette er kommet tilbage til os, fra Folkethinget, vil paaføres Mønstringsbestyrerne et nyt Arbejde, forsaavidt der nu forlanges, at de skulle foretage Afregningerne. Det ærede Medlem fra Horsens (Selsén) sagde vel, at det var et Arbejde der strengt taget allerede paahvilede dem nu, efter de hidtil gjældende Bestemmelser; men jeg tror ikke, at det forholder sig saaledes. De Lovbestemmelser, som den ærede Landsthingsmand i saa Henseende ansøgte, vare kun to: den ene af 1807, og den anden af 1825, og de omhandle begge det samme Spørgsmaal, saa at den sidste i Virkeligheden altsaa er en Gjentagelse af den første, kun med den nærmere Bestemmelse, at den fritager de Fartøier, der ere under 16 Kommerceløster, for at afslutte skriftlige Forhyringskontrakter. Men hvad sige saa dernæst disse Love? De bestemme vel, at Søfolkene Kontrabøger skulle indeholde en Gjenpart af Forhyringskontrakterne, og at